

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 10. juli 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-505/19	<p>Bundesrepublik Deutschland</p> <p><u>Emne:</u> Princippet om forbud mod dobbeltstraf og reglerne om databeskyttelse på området for Interpols arbejde.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> a) Skal Schengenkonventionens artikel 54, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), fortolkes således, at allerede indledningen af en straffesag i alle lande omfattet af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne i Beneluxstaterne, i Forbundsrepublikken Tyskland og i Frankrig omhandlende den skridtvise afvikling af kontrollen ved de fælles grænser (Schengenreglerne, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse af 20.5.1999, 1999/435/EF, EUT L 239 af 22.9.2000, s. 13) på grund af den samme lovovertrædelse er udelukket, når en tysk anklagemyndighed indstiller en indledt straffesag, efter at den sigtede har opfyldt bestemte vilkår, herunder navnlig har betalt et bestemt af anklagemyndigheden fastsat pengebeløb? [...] f) Må medlemsstaterne kun behandle oplysninger, som indgår i en til Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – af tredjelande indgivet efterlysning (»Red Notice«), hvis et tredjeland med efterlysningen formidler en anholdelses- og udleveringsanmodning og samtidig fremsætter en</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering:</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet Forsvarsministeriet Justitsministeriet</p>	MF	14.07.20

	anholdelsesansøgning, der ikke strider mod EU-retten, herunder navnlig forbuddet mod dobbeltstraf?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
T-778/16	Irland mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2016) 5605 final af 30. august 2016, der blev rettet til Irland i sag om statsstøtte SA.38373 (2014/C), som blev iværksat af Irland til fordel for Apple, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Irlands sagsomkostninger.	Erhvervsministeriet	Dom	15.07.20
T-892/16	Appie Sales International og Apple Operations Europe mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse af 30. august 2016 vedrørende statsstøtte SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) iværksat af Irland til fordel for Apple annulleres. Subsidiært annulleres afgørelsen delvist. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsministeriet	Dom	15.07.20
C-771/18	Europa-Kommissionen mod Ungarn Påstande: — Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005, idet denne medlemsstat ikke tager hensyn til systemoperatørens faktiske omkostninger. — Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 37, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF og artikel 41, stk. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, idet denne medlemsstat ikke har indført en passende mekanisme, som sikrer retten til at klage over afgørelser truffet af den nationale regulerende myndighed i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser i direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF. — Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Energistyrelsen	Dom	16.07.20
C-133/19, C-136/19 og C-137/19	État belge (Regroupement familial – Enfant mineur) m.fl. Sagerne C-136/19 og C-133/19 vedrører: 1) Tilsiger hensynet til at sikre den effektive virkning af EU-retten og til ikke at umuliggøre den ret til familiesammenføring, som ifølge appellanten tilkommer hende i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, at denne bestemmelse skal fortolkes	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	16.07.20

	<p>således, at et barn af referencepersonen har ret til familiesammenføring, når den pågældende blev myndig under rettens behandling af den sag, der var blevet iværksat til prøvelse af afgørelsen om at meddele afslag på at indrømme denne ret, hvilken afgørelse blev truffet, mens barnet endnu var mindreårigt?</p> <p>2) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 18 i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for afgørelsen om, at det annullationssøgsmål, der var blevet iværksat til prøvelse af afslaget på familiesammenføring af en mindreårig, ikke kunne antages til realitetsbehandling med den begrundelse, at barnet var blevet myndigt under retssagens behandling, således at det er afskåret fra muligheden for, at der træffes afgørelse i den sag, der blev iværksat til prøvelse af denne afgørelse, og hvorved den pågældendes adgang til effektive retsmidler krænkes?</p> <p>Sag C-137/19 vedrører: Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, i givet fald sammenholdt med samme direktivs artikel 16, stk. 1, fortolkes således, at tredjelandstatsborgere for at blive betragtet som »mindreårige børn« som omhandlet i denne bestemmelse ikke kun skal være »mindreårige« på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse, men ligeledes på det tidspunkt, hvor myndighederne træffer endelig afgørelse om ansøgningen?</p>			
C-411/19	<p>WWF Italia e.a.</p> <p>1) Er artikel 6 i direktiv 1992/43/EØF, sammenholdt med direktiv 2009/47/EF, for så vidt som den finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, til hinder for en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning som nævnt ovenfor, som giver organet »i sidste instans« – der har kompetence til at vedtage en positiv miljøkonsekvensvurdering med hensyn til det foreløbige projekt vedrørende arbejder i tilfælde af en begrundet indsigelse fra ministeren for miljø, natur- og havbeskyttelse – mulighed for med henvisning til, at der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, at meddele en godkendelse og herved lade proceduren fortsætte, selv om det statslige organ, der er ansvarlig for miljøbeskyttelsen, har fastslået, at det ikke er muligt at træffe kompenserende foranstaltninger vedrørende det projekt under godkendelse, for hvilket der er allerede blevet afgivet en negativ miljøkonsekvensvurdering?</p> <p>[...]</p> <p>7) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorved en tredjepart (Regionen Lazio), der er et andet organ end det oprindeligt ansvarlige organ (VIA-VAS-kommissionen under Ministeriet for miljø, natur- og havbeskyttelse, [herefter VIA-VAS-kommissionen]), er blevet udpeget til at efterprøve den miljøkonsekvensvurdering, der er vedlagt det endelige projekt vedrørende arbejder, også med henblik på at identificere eventuelle efterfølgende nødvendige kompenserende og afhjælpende foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af de miljø- og landskabsmæssige komponenter i det berørte område, idet VIA-VAS-kommissionen i henhold til artikel 185, stk. 4 og 5, i lovdekret nr. 163/06 kun gives</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Boligministeriet Trafik- og Byggestyrelsen	Dom	16.07.20

	mulighed for ex post at afgive sin egen udtalelse om, hvorvidt det endelige projekt vedrørende anlæggelsen af den pågældende vej er i overensstemmelse med kravene om landskabs- og miljømæssige hensyn, efter den ovennævnte efterprøvelse?			
C-517/17	<p>Addis m.fl.</p> <p>1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Italien), der allerede har givet ansøgeren international beskyttelse, ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden at chartrets artikel 4 eller EMRK's artikel 3 allerede af den grund krænktes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt dem som flygtninge (her Italien), a) ikke, eller i sammenligning med andre medlemsstater kun i stærkt begrænset omfang, modtager eksistenssikrende ydelser, men for så vidt ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere? b) ganske vist er berettigede efter artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, men kun med vanskelighed har adgang til de hermed forbundne ydelser eller råder over sådanne familiemæssige netværk eller netværk med private organisationer, der erstatter eller supplerer statslige ydelser? 3) Er artikel 14, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU henholdsvis den foregående ordning i artikel 12, stk. 1, første punktum, i direktiv 2005/85/EF til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en manglende personlig samtale med ansøgeren i forbindelse med asylmyndighedens afslag på en asylansøgning i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF, ikke fører til ophævelse af dette afslag på grund af den manglende høring, såfremt ansøgeren ved en anfægtelse for domstolene har lejlighed til at gøre alle omstændigheder, der taler mod et afslag, gældende, og ansøgningen heller ikke under hensyntagen til disse omstændigheder kan afgøres anderledes i materiel henseende?</p>	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	16.07.20
C-311/18	<p>Facebook Ireland & Schrems</p> <p>Sagen vedrører: 1. Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelandets håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed? 2. 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Nævnenes Hus	Dom	16.07.20

	<p>af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da: a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller b) en eller flere medlemsstaters nationale ret? 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget? 3. Ved bedømmelsen af, om et tredjeland sikrer det i EU-retten krævede beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives til det pågældende land som omhandlet i direktivets artikel 26, bør beskyttelsesniveauet i tredjelandet da bedømmes under henvisning til: a) de gældende regler i tredjelandet, der følger af dets nationale ret eller internationale forpligtelser, og praksis, der skal sikre overholdelsen af disse regler, herunder faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, som overholdes i tredjelandet, eller b) de regler, der er henvist til under a), sammen med administrativ praksis, regulerings- og overholdelsespraksis samt de politiske garantier, procedurer, protokoller, tilsynsmekanismer og udenretslige midler, der findes i tredjelandet? 4. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret [præmis 152-263 i High Courts dom af 10.3.2017, http://www.courts.ie/Judgments.nsf/768d83be24938e1180256ef30048ca51/8131a5dde8baf9ff802581b70035c4ff?OpenDocument], krænker det da privatpersoners rettigheder i henhold til chartrets artikel 7 og/eller 8, hvis personoplysninger videregives fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen? 5. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, hvis personoplysninger overføres fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen: a) overholder beskyttelsesniveauet i USA da kerneindholdet af en privatpersons ret til et retsmiddel i tilfælde af krænkelse af hans eller hendes rettigheder vedrørende personoplysninger, der garanteres ved chartrets artikel 47? Hvis svaret på a) er bekræftende, b) er de begrænsninger, som amerikansk ret pålægger en privatpersons adgang til et retsmiddel i sammenhæng med USA's nationale sikkerhed, da forholdsmæssige i den i chartrets artikel 52 omhandlede betydning og går ikke videre end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed? 6. 1) Hvilket beskyttelsesniveau kræves der for personoplysninger, som videregives til et tredjeland i medfør af standardkontraktbestemmelser vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, i lyset af direktivets bestemmelser, navnlig artikel 25 og 26 forstået i lyset af chartret? [...]</p>			
C-485/18	<p>Groupe Lactalis - Skal artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011, der bl.a. bestemmer, at Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for så vidt angår mælk og mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, anses for specifikt at have harmoniseret dette spørgsmål som omhandlet i forordningens</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20

	<p>artikel 38, stk. 1, og er den til hinder for medlemsstaternes beføjelse til at vedtage foranstaltninger indeholdende krav om supplerende obligatoriske oplysninger på grundlag af denne forordnings artikel 39?</p> <p>- I tilfælde af, at de nationale foranstaltninger er begrundet i hensynet til beskyttelse af forbrugerne i henhold til artikel 39, stk. 1, skal de to kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og som vedrører dels kravet om en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst, dels dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi, da sammenholdes, og forholder det sig navnlig således, at vurderingen af, om forbindelsen er dokumenteret, kan baseres på rent subjektive forhold vedrørende den værdi, som de fleste forbrugere knytter til forbindelsen mellem en fødevars kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst?</p> <p>- For så vidt som fødevarens kvaliteter synes at kunne udstrækkes til samtlige de forhold, der bidrager til fødevarens kvalitet, skal der da tages hensyn til de omstændigheder, der vedrører fødevarens modstandsdygtighed over for transport og risikoen for forringelse af fødevaren under transporten, når det skal vurderes, om der foreligger en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst i forbindelse med anvendelsen af artikel 39, stk. 2?</p> <p>- Forudsætter vurderingen af de betingelser, der er fastsat i artikel 39, at en fødevars kvaliteter skal anses for at være særegne på grund af dens oprindelse eller herkomst eller for at være garanteret som følge af denne oprindelse eller denne herkomst, og kan angivelsen af oprindelse eller herkomst i sidstnævnte tilfælde, uanset harmoniseringen af de sundheds- og miljønormer, der gælder inden for Den Europæiske Union, angives mere præcist end en angivelse i form af »EU« eller »uden for EU«?</p>			
C-610/18	<p>AFMB e.a.</p> <p>1A. Skal artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at internationale lastbilchauffører under omstændigheder som i hovedsagerne må anses for at have lønnet beskæftigelse som medlemmer af det kørende personale hos:</p> <p>a. den transportvirksomhed, som har hvervet chaufførerne, og for hvilken disse i et ubegrænset tidsrum fuldstændigt skal stå til faktisk rådighed, som udøver den faktiske ledelsesbeføjelse over chaufførerne, og som faktisk bærer lønomkostningerne, eller</p> <p>b. den virksomhed, som har indgået en formelig arbejdsaftale med chaufførerne, og som ifølge aftale med den i punkt a. nævnte transportvirksomhed udbetalte løn til chaufførerne og betalte bidrag heraf i den medlemsstat, hvor denne virksomhed har hjemsted, og ikke i den medlemsstat, hvor den i punkt a. nævnte transportvirksomhed har hjemsted;</p> <p>c. såvel den i punkt a. nævnte virksomhed som den i punkt b. nævnte virksomhed?</p> <p>1B. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004 fortolkes således, at under omstændigheder som i hovedsagerne er arbejdsgiveren for chaufførerne med lønnet beskæftigelse: a. den transportvirksomhed, som har hvervet chaufførerne, og for hvilken disse i et ubegrænset tidsrum fuldstændigt skal stå til faktisk rådighed, som udøver den faktiske ledelsesbeføjelse over chaufførerne, og som faktisk bærer lønomkostningerne, eller</p>	Transport- og Boligministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.07.20

	<p>b. den virksomhed, som har indgået en formelig arbejdsaftale med chaufførerne, og som ifølge aftale med den i punkt a. nævnte transportvirksomhed udbetalte løn til chaufførerne og betalte bidrag heraf i den medlemsstat, hvor denne virksomhed har hjemsted og ikke i den medlemsstat, hvor den i punkt a. nævnte transportvirksomhed har hjemsted;</p> <p>c. såvel den i punkt a. nævnte virksomhed som den i punkt b. nævnte virksomhed?</p> <p>2. Såfremt den i spørgsmål 1A, litra b), og i spørgsmål 1B, litra b), omhandlede virksomhed under omstændigheder som i hovedsagerne må betragtes som arbejdsgiver: Gælder de særlige betingelser, hvorunder arbejdsgivere som vikarbureauer eller andre formidlere af midlertidigt arbejde kan påberåbe sig de i artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og i artikel 12 i forordning (EF) nr. 883/2004 indeholdte undtagelser fra beskæftigelseslandsprincippet, i hovedsagerne også helt eller delvis analogt for anvendelsen af artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004?</p> <p>3. Såfremt den i spørgsmål 1A, litra b), og i spørgsmål 1B, litra b), omhandlede virksomhed under omstændigheder som i hovedsagerne må betragtes som arbejdsgiver, og spørgsmål 2 besvares benægtende: Udgør de i denne anmodning gengivne faktiske omstændigheder og forhold en situation, der må fortolkes som misbrug af EU-retten og/eller misbrug af EFTA-retten? I bekræftende fald, hvad er virkningen heraf?</p>			
De forenede sager C-682/18 og C-683/18	<p>YouTube m.fl.</p> <p>1. a) Foretager en operatør af en shared hosting tjeneste, gennem hvilken brugere stiller filer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshavernes samtykke, en overførselshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når</p> <ul style="list-style-type: none"> – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren ser eller kontrollerer den, – operatøren i brugsbetingelserne henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – driften af tjenesten giver operatøren indtægter, – tjenesten anvendes til lovligt brug, men operatøren har kendskab til, at også en betydelig mængde ophavsretskrænkende indhold, er tilgængelig (over 9 500 værker), – operatøren ikke leverer nogen indholdsfortegnelse og ingen søgefunktion, men de ubegrænsede download-links, som operatøren stiller til rådighed, af tredjemænd lægges ind i linksamlinger på internettet, som indeholder oplysninger om filernes indhold og gør det muligt at søge efter bestemte indhold, – operatøren ved udformningen af det vederlag for downloading, som han betaler afhængigt af efterspørgslen, skaber et incitament til at uploade ophavsretligt beskyttet indhold, som brugere ellers kun kan få adgang til mod betaling og – indrømmelsen af muligheden for at uploade filer anonymt øger sandsynligheden for, at brugere ikke bliver stillet til regnskab for krænkelse af ophavsretten? <p>b) Ændrer denne vurdering sig, hvis der via shared hosting tjenesten gives adgang til materiale, der krænker ophavsretten, i et omfang svarende til 90-96% af den samlede anvendelse?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Forbrugerombudsman den	GA	16.07.20

	<p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Falder den aktivitet, som operatøren af en shared hosting tjeneste udover, under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder ind under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal det konkrete kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og kendskabet til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF vedrøre specifikke ulovlige aktiviteter eller informationer?</p>			
C-761/18 P	<p>Leino-Sandberg mod Parlamentet (appel) Påstande: — Rettens kendelse af 20. september 2018 i sag T-421/17 ophæves. — Domstolen gør brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af eventuelle intervenerende parter afholdte sagsomkostninger</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20
C-97/19	<p>Pfeifer & Langen Skal artikel 78, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at en toldangivelse i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede i henhold hertil skal verificeres og berigtiges på en sådan måde, at oplysningerne om klareren erstattes af angivelsen af den person, til hvem der er blevet udstedt en importlicens for den indførte vare, og denne person repræsenteres af den person, der var angivet som klarer i toldangivelsen, og som har fremlagt en fuldmagt fra indehaveren af importlicensen for toldstedet?</p>	Toldstyrelsen	Dom	16.07.20
C-129/19	<p>Presidenza del Consiglio dei Ministri a) Pålægger [EU]-retten – i relation til forsinket (og/eller ufuldstændig) gennemførelse af Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 »om erstatning til ofre for forbrydelser«, der ikke er self-executing, i den nationale retsorden, og navnlig hvad angår pligten i medfør af direktivet til at indføre en ordning for erstatning til ofre for voldsforbrydelser, hvorefter medlemsstaten i kraft af principperne i Domstolens praksis (bl.a. [dom af 9.11.1995, C-479/93,] Francovich, og [af 5.3.1996, C-49/93,] Brasserie du Pêcheur og Factortame III) kan ifalde erstatningsansvar over for personer i grænseoverskridende situationer, der udgør direktivets personelle anvendelsesområde – at fastsætte et lignende ansvar hos medlemsstaten over for personer i rent interne situationer (der således er bosat i den pågældende medlemsstat), der ikke ville være blevet direkte modtagere af fordelene ved direktivets gennemførelse, men som – med henblik på at undgå en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet/princippet om forbud mod forskelsbehandling i [EU]-retten – burde og kunne have draget fordel af en udvidelse af direktivets effektive virkning (dvs. den nævnte erstatningsordning), såfremt direktivet var blevet rettidigt og fuldstændigt gennemført? – Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende: b) Kan erstatningen til ofre for forsætlige voldsforbrydelser (og navnlig seksuelle overgreb som omhandlet i artikel 609a i codice penale (den italienske straffelov)) i henhold til indenrigsministerens dekret af 31. august 2017 (vedtaget i medfør af artikel 11, stk. 3, i legge 7 luglio 2016, n. 122,</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.07.20

	Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2015-2016 (lov nr. 122 af 7.7.2016, bestemmelser truffet til gennemførelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af Den Europæiske Union – lov om gennemførelse af EU-retlige bestemmelser 2015-2016)), som ændret (ved artikel 6 i lov nr. 167 af 20.11.2017 og artikel 1, stk. 593-596, i lov nr. 145 af 30.12.2018), med et fast beløb på 4 800 EUR anses for at være »en rimelig og passende erstatning til ofre« til gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80?			
C-147/19	Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación 1. Omfatter begrebet »reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed«, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100 og direktiv 2006/115 en reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, i en audiovisuel optagelse, som indeholder en optagelse af et audiovisuelt værk? 2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er et selskab, der udøver tv-radiospredningsvirksomhed – og som i forbindelse med enhver overføring til almenheden anvender en audiovisuel optagelse, der indeholder en optagelse af et kinematografisk eller andet audiovisuelt værk, hvor et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, er blevet reproduceret – da forpligtet til at betale et rimeligt, samlet vederlag i henhold til artikel 8, stk. 2, i de nævnte direktiver?	Kulturministeriet	GA	16.07.20
C-193/19	Migrationsverket 1. Er bestemmelserne i Schengenkonventionen, herunder navnlig bestemmelserne om systematiske søgninger i SIS og Schengenrænsekodeksen, herunder navnlig det krav om besiddelse af et gyldigt pas, som findes deri, til hinder for meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af ansøgninger indgivet i Sverige, som ikke er støttet på behovet for beskyttelse eller humanitært grundlag, når identiteten ikke er fastlagt? 2. I bekræftende fald kan der fastsættes undtagelser til fastlæggelsen af identitet i national lov og i praksis? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, hvilke undtagelser, om nogen, er mulige i henhold til EU-retten?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	16.07.20
C-352/19 P	Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen (appel) Påstande: —Kendelsen af 28. februar 2019 (T-178/18) ophæves. —Der træffes afgørelse om formaliteten i det annullationssøgsmål, som Région de Bruxelles-Capitale har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011; i øvrigt hjemvises sagen til Retten. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	16.07.20
C-372/19	SABAM Skal artikel 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 16 i direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked fortolkes således, at der er tale om misbrug af en dominerende stilling, hvis et selskab, der forvalter ophavsrettigheder, og som i en medlemsstat har et faktisk	Kulturministeriet	GA	16.07.20

	<p>monopol, over for arrangører af musikeventer anvender en model for vederlag for retten til overføring af musikværker til almenheden, der blandt andet er baseret på omsætningen,</p> <p>1. og som bygger på en fast tarif med trin i stedet for en tarif, der (ved hjælp af tidssvarende tekniske hjælpemidler) tager hensyn til den præcise andel af musik fra forvaltningsselskabets repertoire, der afspilles under eventet,</p> <p>2. og som lader licensvederlagene afhænge af eksterne faktorer såsom blandt andet prisen for adgang, prisen på mad og drikkevarer, budgettet til kunstnerne for deres optræden og budgettet til andre elementer, såsom dekorationer?</p>			
C-496/19	<p>Antonio Capaldo</p> <p>Er en fysisk kontrol af varer, som er gennemført i forbindelse med deres indførsel, til hinder for, at der indledes en procedure for revision af toldafgørelser i henhold til artikel 78 i forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?</p>	Toldstyrelsen	Dom	16.07.20
C-584/19	<p>Staatsanwaltschaft Wien</p> <p>Skal begreberne »judiciel myndighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager og »offentlig anklager« som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i), i det nævnte direktiv forstås således, at også de anklagemyndigheder i en medlemsstat, som i forbindelse med vedtagelsen af en afgørelse om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse udsættes for risikoen for direkte eller indirekte at blive underlagt individuel styring eller instruktion fra den udøvende magt, såsom fra Justizsenators in Hamburg (Hamburgs justitsminister), er omfattet heraf.</p>	Justitsministeriet	GA	16.07.20
C-619/19	<p>Land Baden-Württemberg</p> <p>1. Skal artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF fortolkes således, at begrebet »interne meddelelser« omfatter alle meddelelser, som ikke bevæger sig uden for en oplysningspligtig myndigheds indre sfære?</p> <p>2. Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 uden en tidsmæssig begrænsning?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 kun, indtil den oplysningspligtige myndighed har truffet en afgørelse eller har tilendebragt en anden administrativ behandling?</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20
C-656/19	<p>Bakati Plus</p> <p>1) Er en medlemsstats praksis, hvorefter begrebet »personlig bagage«, som er fastlagt som en begrebsmæssig bestanddel af levering af varer til udenlandske rejsende, som er fritaget for merværdiafgift, sidestilles med begrebet personlige ejendele, som anvendes i Konventionen om toldlettelser for turisttrafik, undertegnet i New York den 4. juni 1954 og tillægsprotokollen hertil, og med begrebet »bagage« som defineret i artikel 1, nr. 5), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, forenelig med artikel 147 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)?</p>	Toldstyrelsen	GA	16.07.20

	<p>2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvordan skal begrebet »personlig bagage« i momsdirektivets artikel 147 da defineres i betragtning af, at dette direktiv ikke definerer det? Er den nationale praksis, hvorefter en medlemsstats afgiftsmyndigheder udelukkende tager »den almindelige betydning af ordene« i betragtning, forenelig med EU-rettens bestemmelser?</p> <p>3) Skal momsdirektivets artikel 146 og 147 fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig person ikke har ret til fritagelse for levering af varer til udenlandske rejsende i henhold til dette direktivs artikel 147, skal undersøges, om fritagelsen for levering af varer med henblik på udførsel i henhold til samme direktivs artikel 146 eventuelt finder anvendelse, selv når de toldformaliteter, der er fastlagt i EU-toldkodeksen og i den delegerede retsakt, ikke er blevet udført?</p> <p>4) Hvis det foregående præjudicielle spørgsmål besvares således, at transaktionen, når fritagelsen for udenlandske rejsende ikke finder anvendelse, kan være omfattet af en momsfrigørelse i forbindelse med udførsel, kan en juridisk transaktion da kvalificeres som en momsfrigørelse af varer med henblik på udførsel i modstrid med den hensigt, som kunden udtrykkeligt gav udtryk for, da denne afgav sin bestilling.</p> <p>5) Såfremt det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden afviser at tilbagebetale en afgift, der fejlagtigt er blevet angivet og betalt for levering af varer til udenlandske rejsende, uden at kvalificere disse transaktioner som levering af varer med henblik på udførsel og uden at foretage den nødvendige korrektion, selv om det er ubestrideligt, at varerne forlod Ungarn som rejsendes bagage, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udstederen af fakturaerne ved leveringen af varerne vidste, at disse varer var blevet købt med henblik på videresalg, men at den udenlandske køber ikke desto mindre ønskede at føre dem ud af området under ordningen for udenlandske rejsende, og udstederen af fakturaerne dermed handlede i ond tro, idet den pågældende udleverede formularen til ansøgning om tilbagebetaling af den for denne ordning fastsatte afgift og tilbagebetale den opkrævede afgift i overensstemmelse med en fritagelse for udenlandske rejsende, forenelig med momsdirektivets artikel 146 og 147 og med det EU-retlige princip om afgiftsneutralitet og det EU-retlige proportionalitetsprincip?</p>			
C-686/19	<p>Soho Group</p> <p>1) Er begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten«, som defineret i artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, et selvstændigt EU-retligt begreb?</p> <p>2) Er omkostningerne i forbindelse med forlængelse af kreditten omfattet af begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten«, således som dette begreb er defineret i artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, i et tilfælde som det foreliggende, såfremt vilkårene vedrørende forlængelse af kreditten udgør en del af de</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	16.07.20

	vilkår og betingelser for kreditaftalen, som aftales mellem låntageren og långiveren?			
--	---	--	--	--